

ע"פ 62718/01 - א כ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד

כבוד השופט רמי מוסק

כבוד השופט שרלי רנر

ע"פ-15-62718-01

המעערר

א כ
עו"ב כ עו"ד גدعון נחום (סנ"צ)

נגד

מדינת ישראל

משיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקוביץ'), מיום 24/12/2015, בת"פ 48433-10-12.

1. המערער הורשע על פי הודהתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית משפט השלום גזר על המערער מאסר מותנה, שירות לtoluaלת הציבור וצו מב奸 לשנה.

הערעור מופנה כלפי הרשותו של המערער.

ואלה המעשים: אשת המערער הביאה לידיתו כי אדם העובד בחנות מרכול ביצע בפנייה מעשה מגונה. המערער הגיע לחנותו של אותו אדם ותקף אותו. המערער ביקש לדבר עם מעסיקו של המתلون, ומשזה לא התאפשר, התעמת עם המתلون, תקף אותו באופן שהיכה אותו בפניו ובגופו באגרוף, ולאחר שאנשים שהיו במקום הרחיקו את המערער מהמתلون, שב המערער ותקף אותו. כתוצאה לכך נגרם למתلون דימום מהשפפה. בדיון לפני בית משפט השלום, עתרו שני הצדדים, במשותף, להשיט על המערער של"צ וצו מב奸, והדעתות היו חולקות באשר לשאלת ההרשעה. מסקנתו של בית המשפט השלום הייתה כי אין לסתות במקורה זה מהכלל לפי דיןו של מי שעבר עבירה להיות מורשע בה.

3. שירות המבחן המציא שני תסקרים בנוגע עם המערער. מהתשķיריהם עולה כי המערער בן 28, נשוי בשנית, אב לארבעה ילדים (שלושה מנשואיו הנוכחיים), עובד במאפייה, בן למשפחה נורמטיבית ומנהל אורח חיים נורמטיבי. לפני השירות המבחן אישר המערער את מעורבותו בעבירה בה הורשע, אך יחד עם זאת ציין כי לאחר שפנה אל המתلون, החל המתلون להתגרות בו, דבר שגרם לumaruer לאיבוד שליטה ולפעול מתוך כעס ולא מחשבה. כן ציין המערער, לפני השירות המבחן, כי הגעתו הראשונית למקום עבדתו של המתلون הייתה לשם קיום שיחה עם מנהלו של המתلون. בתסקירותו הראשון המליך שירות המבחן להימנע מהרשעתו של המערער, זאת לאחר שמדובר במעורבות פלילתית ראשונה

ועל מנת שלא לפגוע באפשריות התעסוקה שלו בעתיד. בתסaurus המשפטים חוזר שירות המבחן על המלצהו, תוך הערכה כי המערער יכול להיתר מהתתפות בקבוצה טיפולית בתחום השיטה בכעסים, ועל כן הומלץ על הטלת צו מבחן במשך שנה, במהלךה ישתתף המערער בקבוצה טיפולית כאמור.

4. לטענת המערער, בין היתר, בית משפט השלום התעלם מנסיבות ביצוע העבירה והמאורעות שקדמו לה. נטען כי המערער הגיע למקום בו עבד המתלוון לאחר שאשתו של המערער הודיעה לו שהמתלוון חשף את איבר מינו לפניה, בפתחו של גן הילדים בו היא עבדה, שעה שהמתלוון הביא לבג' משלוח וירקות. המערער, כך נטען, הגיע למקום העבודה של המתלוון, כפי שצווין לעיל, על מנת להתלוון לפני המנהל על מעשיו של המתלוון, ובמקביל, הוגשה תלונה במשטרת (אך התקין נסגר מחוסר ראיות). נטען כי מעשו של המערער באו בהיותו נסער מפני השפלת אשתו, היא אישה חרודית, והאלימות בה נקט לא הייתה מתוכננת, אלא ספונטנית. מכל מקום, מדובר באלים ברף נמוך. עוד נטען כי היה על בית משפט השלום לקבל את המלצה שירוט המבחן בשאלת הרשעה, ולא ניתן משקל מספיק לעובדה שהמעערער מתנדב במשטרת, נעדר עבר פלילי והbijع חרתה. הודהש עוד כי המתלוון לא העמד לדין על-אף שעשייו נעשו בפניו אשות המתלוון בפתח גן ילדים, כאשר הוגשה תלונה מאות האימהות עוד לפני האירוע. בכך יש פגעה באינטרס הציבורי. כן באה הפניה לקרה בו בית המשפט נמנע מהרשעה מוקם שהוא בכך לסכל התנדבות למשטרת, כמו בעניינו של המערער.

5. עמדת המאשימה היא כי מדובר בנטיילת החוק לידיים ובדרך אלימה. על בית המשפט לשדר כי במקרים אלה לא יהיה המסר סלחני. הסיטואציה אליה נקלע המערער אינה ייחודית והעונש שהוטל עליו מażן בין הנזונים לחיזב ולקולה. המערער אינו צפוי לפיטורין ולא מתקיימים הקритריונים לאי הרשעה.

דין

6. לזכות המערער עומדת העובדה לפיה הגיע למקום עובdot המתלוון שלא על מנת לתקוף אותו או לפגוע בו, אלא לשם שיחה ודיווח על מעשי המתלוון למנהל, זאת לאחר שנטען כי המתלוון שנה על מעשיו ואף הוגשה תלונה למשטרת עבור לאירוע מושא כתוב האישום. יחד עם זאת, גם בנסיבות אלה לא ניתן להקל עם מעשי המערער אשר הלכה למעשה, נטל החוק לידי, תקף את המתלוון והמשיך לעשות כן גם לאחר שהאנשים שהיו באותו מקום ביקשו להפריד בין השניים. בנסיבות אלה לא מתקיימים הכללים המאפיינים הימנעות מהרשעה,DOI אם נאמר כי לא הובא כל נתון קונקרטי בדבר אפשרות לפגיעה בפרנסת המערער בעתיד. משכך, החלטת בית משפט השלום הנה סבירה ולא מצאנו מקום להתערב בה.

לפיכך, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ט אדר תשע"ה, 10 מרץ 2015, במעמד הצדדים.

שרלי רנर, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפאל כרמל, שופט